

STICHTING ZELDZAME HUISDIERRASSEN

Sinds 2011 is de Nederlandse Toggenburger geit officieel door de Stichting Zeldzame Huisdierrassen erkend als zeldzaam huisdierras.

Voor het behoud van het ras is het van belang dat de mogelijkheid bestaat om gebruik te maken van de genenbank die wordt bijgehouden door het Centrum voor Genetische Bronnen.

SZH zet zich in voor het behoud van ons levend erfgoed en voor de genetische diversiteit onder landbouwhuisdieren in Nederland. Dit doen ze door nieuwe functies voor authentieke rassen te promoten zodat deze dieren weer een wezenlijk onderdeel van onze samenleving worden. Zo kunnen ze ingezet worden bij duurzame landbouw, natuurbeheer, sport en recreatie en als hobbydier. Op kinderboerderijen en in openlucht musea zijn ze levende voorbeelden van onze cultuur.

GEBRUIK

De Nederlandse Toggenburger geit heeft een rustig en vriendelijk karakter en wordt vooral als hobbydier gehouden. De gebruikswaarde 'melkgeit' is een raskenmerk. Het is een sober dier dat niet zulke hoge eisen stelt aan de omgeving. De geiten worden vaak nog gehouden voor de melk, al komt het steeds meer voor dat ze worden gehouden als gezelschapdier of op kinderboerderijen naast andere landbouwhuisdieren. Tijdens de verenigings-, regionale- en landelijke keuringen presteren de Toggenburger geiten en bokken over het algemeen uitstekend. Tijdens keuringen wordt menigmaal een Toggenburger tot kampioen uitgeroepen

ACTIVITEITEN FOKGROEP

Jaarlijks organiseert het bestuur van de Fokgroep Toggenburger geiten

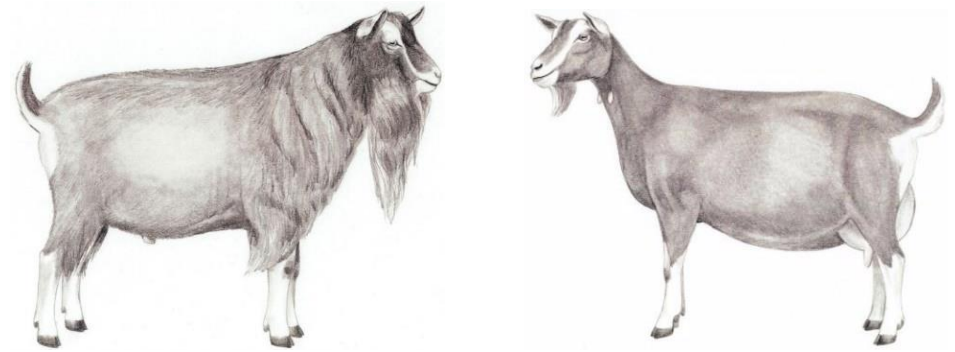
- een studiedag op de laatste zaterdag van mei op een locatie in het land en
- de algemene ledenvergadering op de tweede zaterdag van november in Oene.

Voor meer informatie over dit prachtige geitenras kijkt u op:

WWW.TOGGENBURGER.NL

LANDELIJKE FOKGROEP TOGGENBURGER

WWW.TOGGENBURGER.NL

HET RAS

De Toggenburgergeit is een rustige, vriendelijke, stevige en compacte gebouwde geit die prima als melkgeit of als zogende geit gehouden kan worden. Daarnaast staat het ras bekend om haar dubbeldoel kwaliteiten voor melk en vlees.

De Nederlandse Toggenburger geit is een compacte, enigszins grofgebouwde geit. Kruishoogte en romplengte moeten als het ware een vierkant blok vormen. Wisselend komen in het ras gehoornde en ongehoornde dieren voor. In combinatie met de witte aftekening is de meest ideale kleur melkchocoladebruin of lakzwart. De kleur kan variëren van zwart, donkerbruin tot zeer lichtbruin met een witte aftekening (het zogenaamde masker) op de kop. De beharing van geiten is kort en glad met vaak wat langere haren op de rug en aan de dijen, ook wel kam en broek genaamd. De kop is vrij kort en breed, met brede kaken. Het neusbeen is recht, maar kent wel een duidelijke insnijding onder de ogen. De voorhand is breed en diep. De middenhand is ruim en diep. Bokken hebben een zwaardere brede voorhand en smallere achterhand. In combinatie met de langere haren aan de voorhand, en een lange baard maakt een bok in lichaamsbouw een robuustere indruk dan de geit.

FOKKEN

Fokken is het doelgericht samenbrengen van die genetische eigenschappen welke samen het ideaalbeeld vormen, van het door de fokker voor ogen gestelde eindresultaat.

TOGGENBURGER FOKGROEP

De bewaking, instandhouding en het eventuele verbeteren van het ras is in overleg met alle Toggenburgerhouders binnen de NOG in handen van de Toggenburger fokcommissie welke samengesteld is uit de leden.

Deze hebben tot taak de bewaking van het Toggenburgerras zowel in kwantiteit als in kwaliteit. De bestaande regels en afspraken worden periodiek op hun verdiensten beoordeeld en indien nodig aangepast. Na gebleken geschiktheid worden deze regels en afspraken aan het fokreglement (na goedkeuring van de vergadering) toegevoegd en /of gewijzigd.

DE FOKGROEP

De Landelijke Fokgroep Toggenburger is onderdeel van de **Nederlandse Organisatie voor Geitenfokkerij (NOG)**. Iedere Toggenburger geitenhouder welke lid is bij een aangesloten vereniging binnen de NOG is automatisch lid van de fokgroep en heeft inspraak.

NOG

www.geiten.org

Deze organisatie houdt de stamboekregistratie bij van vijf Nederlandse geitenrassen, te weten:

- Nederlandse Witte geit
- **Nederlandse Toggenburgergeit**
- Nederlandse Bonte geit
- Nederlandse Nubische geit
- Nederlandse Boergeit

Ook van overige geitenrassen wordt de registratie verzorgd.

Uitgebreide informatie over de verschillende rassen treft op de website van de fokcommissies. De leden zijn de Plaatselijke Verenigingen.

De individuele fokkers kunnen lid worden van een plaatselijke vereniging en zijn dan verbonden met de NOG. Alle leden van een plaatselijke of regionale geitenfokvereniging kunnen gebruik maken van de diensten van de NOG.

Zo worden hun lammeren in het jongveeregister geregistreerd en kunnen hun geiten en bokken worden geïnspecteerd door de NOG-stamboekinspecteurs en worden opgenomen in het stamboek. Verder kan iedere fokker proberen prediëaten voor zijn fokdieren te verwerven.

GESCHIEDENIS

De Nederlandse Toggenburger geit is ontstaan uit kruisingen tussen de toenmalige Drentse landgeit en de Zwitserse Toggenburger geit. De eerste paringen hebben plaatsgevonden eind 19e eeuw, toen Groningse boeren na een reisje naar Zwitserland Toggenburger geiten hadden meegenomen.

Doel van deze paringen was om de kwaliteit van de melkgift van de eigen geitenstapel te verbeteren.

In de arme Drentse gemeenschappen op de al even arme zand- en veengronden was de geit een belangrijk bezit. Verbetering van de geitenstapel was dan ook van groot belang, aangezien melkgift en het vlees van de geiten en bokken een belangrijke bron van eiwitrijk voedsel vormden voor de eigenaren.

De Nederlandse Toggenburger geit is daarmee ook een 'dubbeldoel' geit, die haar ontstaansgeschiedenis kent in Drenthe.

In de overige provincies werden vooral witte geiten gehouden. Het heeft tot de jaren 60 van de vorige eeuw geduurd, voordat de Nederlandse Toggenburger geit zich verder over het land verspreidde.

Inmiddels is de Nederlandse Toggenburger geit in iedere provincie in Nederland terug te vinden. Daar waar in de jaren 60 en 70 van de vorige eeuw het ras kon rekenen op veel enthousiaste fokkers, is met name sinds de jaren 90 sprake van een sterke afname van het aantal dieren, zodanig dat er sprake is van een kwetsbaar ras.

